

R.M. Mc Cheyne

CHRISTUS LIEFDE TOT DE GEMEENTE

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft; en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigt hebbende met het bad des waters door het Woord; opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.” (Eféze 5 : 25-27).

De apostel onderwijst hier, onder de leiding van de Heilige Geest, de vrouwen en de mannen aangaande hun plichten tegenover elkaar. Aan de vrouwen legt hij op onderdanigheid een liefdevolle onderwerping aan haar mannen in alle wettige zaken; aan de mannen liefde. Hij stelt hun voor, het verhevenste van alle voorbeelden Christus en Zijn gemeente.

I. Christus' liefde tot Zijn gemeente.

1. *Het voorwerp van Zijn liefde.* De gemeente allen die uitverkoren, ontwaakt, gelovig gemaakt, gerechtvaardigd, geheiligd, verheerlijkt zijn allen die in waarheid verlost zijn allen die staan zullen met het Lam de honderd vierenveertigduizend verlost en allen die zijn als de lichtende sterren des hemels; de gemeente allen die ontwaakt zijn en tot Christus gebracht allen die zullen aanzitten aan de bruiloftsdis. Ik geloof dat Christus medelijden heeft met de gehele wereld. Hij wil niet dat enigen zouden verloren gaan. Hij wil dat alle mensen zalig worden. Hij stortte tranen over hen, die zich niet willen laten redden van het verderf. Maar toch, het bijzondere voorwerp van zijn liefde was de gemeente. Hij had Zijn gemeente lief. Op haar rustte Zijn oog, met bijzondere tederheid, eer de wereld was. Dikwerf zal Hij wellicht gezegd hebben: *Deze zal toch met Mij zitten op Mijn troon.* Of, wanneer Hij hun namen las in het boek des levens, zal het Zijn taal zijn geweest: *Deze toch zal met Mij wandelen in witte klederen.* Leefden zij in de zonde, Zijn oog was op hen. Hij wilde hen niet in de dood laten gaan, en daalde neer ter helle: „Ik heb veel volk in deze stad.” (Hand. 18 : 19). Ik twijfel er niet aan, broeders, Christus rekt sommigen uwer, die nu nog zonder Christus bent, als de Zijnen. Kwamen zij tot Hem, Hij zou hun Zijn liefde doen genieten in het land waar zij wonen. Zijn oog rust op de huizen dezer stad, waarin Zijn juwelen zijn. Christus heeft sommige straten veel liever dan andere; sommige delen van de aarde Zijn Hem veel dierbaarder dan andere.

Christus heeft Zijn gemeente lief. Gelijk een man, die zich op zee bevindt, de plaats liefheeft waar zijn geliefde vrouw woont, zo ook de Heere Jezus: „Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd.” (Jesaja 49 : 16). Hij heeft in een huis het ene veel meer lief dan het andere. Sommige kamers zijn Hem zeer dierbaar daar is Hij dikwijls tegenwoordig daar klopt Zijn hand dikwijls aan de deur en luidt Zijn stem: „Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin.” (Hooglied 5 : 2).

2. De toestand van de gemeente voordat zij Christus liefhad.

1ste. Zij waren allen onder Gods vloek van de verdoemenis onderworpen blootgesteld aan de billijke wrake Gods niets verdienende dan Zijn rechtvaardige toorn; „want Hij heeft Zichzelf voor haar overgegeven.” (Efez. 5 : 25). De gemeente had geen andere bruidschat om de liefde van Christus tot zich te trekken, dan de toorn en de vloek die op haar lagen.

2e. Onrein. Want daartoe „heeft Hij Zichzelf voor haar overgegeven, opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende;” geheel en al onheilig weerspanning tegen God zonder enige schoonheid of aantrekkelijkheid voor het oog van Jezus zwart, bevlekt, gerimpeld.

3e. Niets dat de liefde van Christus zou kunnen opwekken. Niets kon in haar Zijn bewondering tot zich trekken. Hij voelt bewondering voor alles wat Zijn Vader gelijkvormig is. Hij had van eeuwigheid op Zijn Vader gestaard, en was verrukt over Diens schoonheid en heerlijkheid. Maar in Zijn gemeente zag Hij niets van dat alles geen zweem zelfs niet de minste schoonheid. De mensen hebben lief hetgeen hun achting trekt Christus zag daarvan in Zijn gemeente niets.

4e. Alles wat Zijn liefde kon afweren: „Vertreden in uw bloed,” (Ezech. 16 : 6), verworpen, walgelijk, en toch was het toen de tijd van de minne. Zwart, zonder enige bevalligheid: „Gij hebt mijn leven uit het verderf opgevoerd. (Jona 2 : 6).

5e. Niet uit onwetendheid. Mensen hebben dikwijls lief waar zij niet bekend zijn met het ware karakter, en hebben daarover later berouw. Zo was het niet bij Christus. Hij kende de zwaarte van hun zonden, de diepte van hun verdorven harten.

Niets is wonderlijker dan de liefde van Christus. Merk op de vrijwilligheid van Zijn liefde. Zij is een ongekochte liefde: „Al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem ten enenmaal verachten.” (Hooglied 8 : 7). Alle aandrang tot liefde lag in Hem zelf: „Want u bent een weerspanning volk.” (Jesaja 30 : 9). U hebt niets waarop ge u zou kunnen beroemen. Hij had u lief omdat Hij u liefhad zonder iets in uzelf. O, hoe zwart was u, toen Christus Zijn hart op u zette!

3. De grootheid van zijn liefde: „Hij heeft zichzelf voor ons overgegeven.”

De liefde kan gewaardeerd en gekend worden aan het offer dat zij brengen wil. In een vlaag van liefde zou Herodes de helft van zijn koninkrijk wel hebben willen geven. Wilt u niets ten offer brengen, dan hebt u ook niet lief. Hieruit zien wij dat de mens Christus niet liefheeft, want Hij wil niets aan Hem ten offer brengen. Hij wil voor Christus geen enkele lust, geen enkel genot, geen enkele metgezel opofferen. „Niemand heeft meerder liefde dan deze.” (joh. 15 : 13). Christus heeft zichzelf gegeven. En wie is Hij dat Hij „Zichzelf” geeft? Had Hij tienduizend miljoen werelden geschapen en die gegeven, het zou grote liefde geweest zijn had Hij een miljoen engelen gegeven, Zijn liefde zou uitnemend zijn geweest. Maar Hij gaf de Heere van de engelen de Schepper

van de werelden. „Zie, Ik kom.” (Psalm 40 : 8). Hij gaf de parel des hemels. Welk een gift! Jezus! de Liefde zelf!

4. *Waartoe Hij Zichzelf gaf.*

Hij gaf Zichzelf om in de plaats van de gemeente gesteld te worden om haar toorn en haar vloek te dragen om in haar plaats gehoorzaam te zijn. nooit zullen wij de grootte dezer gift kunnen schatten noch kennen. Hij gaf Zichzelf om de schuld van de gemeente te dragen. Geen zwaarder last kon er zijn dan schuld, ook zelfs al bestond die niet in toorn. Voor de heilige ziel van Jezus was dit een vreselijke last. Hij werd zonde gemaakt: „Mijn ongerechtigheden hebben Mij aangegrepen, dat Ik niet heb kunnen zien.” (Psalm 40 : 13): „Mijn ongerechtigheden gaan over Mijn hoofd; als een zware last zijn zij Mij te zwaar geworden.” (Psalm 38 : 5). Hij verdroeg het kruis. Hij verduurde de schande. Hij boog Zijn ziel onder 's mensen schuld onder versmaadheid en speeksel en Hij zweeg gelijk een lam, om de toorn te dragen. Een gelukkige ziel huivert terug voor lijden. Vraag hem, die steeds de liefde van God heeft genoten, tot welke prijs hij zichzelf van die liefde zou willen uitsluiten, tot welke prijs hij toorn zou willen dragen in plaats van liefde, tot welke prijs hij de duisternis zou willen ontvangen in plaats van het licht? Niet voor tien miljoen werelden. En toch dit deed Christus. Hij is een vloek geworden voor ons. Zie hoe Hij in de hof daarvoor terugdeinsde. En toch Hij dronk die beker Hij dronk hem in onze plaats. „God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.” (Rom. 5 : 8). Bidt dat u de liefde van Christus mag leren kennen. Zij is een grote oceaan, zonder bodem, zonder oever. In het gebroken brood wordt het u duidelijk voor ogen gesteld, zodat een kind het kan vatten: „Dit is Mijn lichaam, dat voor u verbroken wordt dit is Mijn bloed, dat vergoten wordt voor velen.”

II. *Zijn voornemen in de tijd. (vs. 26).*

Het werk van Christus in een ziel is geenszins afgedaan, wanneer Hij haar de zonden vergeven heeft wanneer Hij haar heeft gewassen met Zijn eigen bloed. nee, het voornaamste deel blijft nog over het grote werk van de heiligmaking blijft nog voor Zijn rekening.

1. *Wie is de Bewerker?* Hij die Zichzelf voor Zijn gemeente heeft overgegeven liet Lam dat geslacht is. „God opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Dezelve tot u gezonden, dat Hij u zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.” (Hand. 3 : 26). Hij is verhoogd aan de rechterhand Gods, en de belofte van de Vader ontvangen hebbende, stort die uit. Geen hand kan de ziel tot een nieuw schepsel maken dan Zijn doorboorde hand. Menigeen wendt zich ter verkrijging van heiligheid naar een verkeerde plaats. Zij nemen de vergeving van de zonden van Christus aan, en steunen dan op eigen krachten, eigen voornemens en beloften, enz., teneinde de heiligmaking deelachtig te worden. Nee, o nee, u moet die hand vasthouden die voor u doorboord werd leunen op die arm die aan de geselpaal werd uitgerekt leunen op Hem die daar opkomt uit de woestijn. U zou evengoed de zon in haar loop kunnen stuiten, als dat u uzelf zou kunnen heiligen. Daartoe is Goddelijke kracht nodig. Om uw heiligmaking uit te werken is er nodig: de Vader, want dit is Zijn wil; de Zoon Hij is de Herder en Leidsman van allen die door Hem worden zalig gemaakt; de Heilige Geest.

2. *De middelen waardoor: „Het Woord.”* Ik geloof dat Hij zou kunnen heiligen zonder

Woord, evenals Hij de engelen en Adam heilig heeft geschapen, en evenals Hij kinderen heiligt, wier oor nooit werd geopend. Maar ik geloof ook dat Hij het bij volwassenen nooit doen zal dan door het Woord. Waar Jezus heilig maakt, doet Hij het door het Woord in het hart te schrijven: „Heilig ze in uw waarheid.” (Joh. 17 : 17). Wanneer een moeder haar kind zoogt, houdt zij het niet slechts in haar armen, maar drukt het aan haar borst, en voedt het met haar eigen melk; zo ook doet de Heere. Hij houdt niet alleen de ziel vast, maar Hij voedt haar met de melk van Zijn Woord. De woorden des Bijbels zijn de ademhalingen van het hart Gods. Hij vult daarmee ons hart om ons Gode gelijkvormig te maken. Wanneer u veel met iemand omgaat, en zijn woorden hoort, dan wordt u daardoor allengs aan hem gelijk; zo ook, wanneer u met Christus omgaat, en Zijn woorden hoort, wordt u geheiligd. O, er zijn sommigen, wier liefelijke ademhaling, wier geestes uitlatingen het aantonen, dat zij van Christus zijn! U echter die uw Bijbel niet leest, u kunt niet naar Gods beeld veranderen. U kunt niet behouden worden. U bent verloren u kunt de duivel gelijkvormig worden, maar nooit Gode.

Gelovigen, onderzoekt het Woord van God.

3. *De zekerheid daarvan.* Er zijn er die vrezen dat zij nooit heilig zullen zijn: „Ik ben bekommerd vanwege mijn zonden.” (Psalm 38 : 19). U zult heilig gemaakt worden. Christus is daarvoor gestorven. Dit was het grote deel, hetwelk Hij beoogde. Daartoe kwam Hij, om uit een wereld van verloren zondaars een heilige gemeente te vergaderen om brandhouten uit het vuur te rukken en hen tot bomen van de gerechtigheid te maken om arme, zwarte zielen te verkiesen en die Zichzelf te maken tot heilige broeders en zusters rondom Zijn troon. Dit Zijn doel zal Christus nooit uit het oog verliezen.

Daarom dan, het oog naar Boven, wees niet bevreesd. Hij heeft u verlost om u heilig te maken. Al verzetten zich ook miljoenen werelden daartegen, Hij zal het doen. „Hij is getrouw, Die het ook doen zal.” (1 Thess. 5 : 24).

III. Zijn voornemen in de eeuwigheid tweevoudig.

1. De volmaking van Zijn gemeente: „Een gemeente zonder vlek of rimpel.” Hier zijn al de gelovigen nog zeer onvolmaakt. Zij hebben de volmaakte gerechtigheid aangedaan, die ook daarboven niet heerlijker schitteren zal. Maar zij zijn nog niet volmaakt heilig; zij zuchten in een lichaam van de zonde, vol van vlekken en rimpels. Volmaakt gelukkig zijn zij hier niet. Menigmaal zijn zij ter neer gedrukt; golven gaan over hen heen. Zij zijn vaak gelijk aan de maan, wier schijnsel door dikke wolken wordt weggenomen. Maar zij zullen eenmaal volmaakt heerlijk zijn. Volmaakt in gerechtigheid, bekleed met witte klederen, gewassen in het bloed des Lams. Volmaakt in heiligheid zullen zij vol zijn met de Heilige Geest. Volmaakt in geluk; zo zal het zijn. Zijn trouw, Zijn verbond zijn daarvoor borg.

2. Hij zal haar Zichzelf voorstellen. Hij zal beide Vader en Bruidegom zijn. Hij heeft Zijn verlost gekocht Hij zal hen aan Zichzelf geven. De gelovigen zullen in Zijn onmiddellijke nabijheid zijn. Zij zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Zij zullen innig aan Hem verbonden zijn. Ze zullen wandelen met Hem en van mond tot mond met Hem spreken. Zij zullen één zijn met Hem. „Al het Mijne is het uwe.” (Joh. 17 : 10).

St. Pieterskerk, januari 1841. (Avondmaalspreek).